בשלמא לרבי יוחנן. דאמר [מד:] מכי איקלע מסיבות שנה בשנה שלישית לרבי מאיר הויא בת ביאה מיתא ואע"ג דאמר רבי יוחנן ל' יום והכא קתני יום אחד מנאי הא בפרק ארבעה לאשי שנים (ר"ה דף י.) דאיכא למ"ד יום אחד בשנה המשנה שנה ואיכא למאן דאמר כו': אלא לרבי יוסי. דאמר [מד:] לר"מ עד סוף שנה שלישית לאו בת ביאה היא קשיא:

תורה אור

בשלמא לר' יוחנן כי היכי דאיכא תנא דקאמר *יום אחד בשנה חשוב שנה הבי נמי איכא תנא דאמר *ל' יום בשנה חשובין שנה אלא לר' יוסי קשיא קשיא: פרות מבאן כנותן אצבע בעין: איבעיא להו הני בתולין מיזל אזלי ואתו או דלמא אתצודי הוא דלא מתצדי עד לאחר ג' למאי נפקא מינה בגון שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר שלש ולא מצא דם אי אמרת מיזל אזלי ואתו שהות הוא דלא הויא להו אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מתצדי עד לאחר ג' הא אחר בא עליה מאי מתקיף לה רב חייא בריה דרב איקא ומאן לימא לן דמכה שבתוך ג' אינה חוזרת לאלתר שמא חוזרת לאלתר והא אחר בא עליה אלא נפקא מינה בגון שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר ג' ומצא דם אי אמרת מיזל אזלי ואתו האי דם בתולין הוא אלא אי אמרת אתצודי הוא דלא מתצדי עד לאחר ג' האי דם נדה הוא מאי אמר רב חסדא ת"ש פרות מבאן כנותן אצבע בעין למה לי למתני כנותן אצבע בעין לתני פרות מבאן ולא כלום מאי לאו הא קמ"ל "מה עין מרמעת וחוזרת ומרמעת אף בתולין מיזל אזלי ואתו ת"ר מעשה ביוסטני בתו של אסירום בן אנטנינוס שבאת לפני רבי אמרה לו רבי אישה בכמה ניסת אמר לה בת ג' שנים ויום אחד ובכמה מתעברת אמר לה בת י"ב שנה ויום אחד אמרה לו אני נשאתי בשש וילדתי בשבע אוי לשלש שנים שאבדתי בבית אבא ומי מעברה*) והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן ג' נשים משמשות במוך קטנה מעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה וימות ואיזהו קטנה מבת י"א שנה ויום אחד ועד י"ב שנה ויום אחד פרות מבאן או יתר על כן משמשת והולכת דברי ר"מ וחכ"א אחת זו ואחת זו משמשת כרכה והולכת ומן השמים ירחמו שנאמר °שמר פתאים ה' °איבעיא אימא °אשר בשר חמורים בשרם °ואיבעיא אימא °אשר פידם דבר שוא וימינם ימין שקר ת"ר מעשה באישה אחת שבאת לפני ר"ע אמרה לו ר' נבעלתי בתוך שלש שנים מה אני לכהונה אמר לה °כשרה את לכהונה אמרה לו רבי אמשול לך משל למה הדבר דומה לתינוק שטמנולו אצבעו בדבש פעם ראשונה ושניה גוער *בה שלישית מצצה אמר לה אם כן פסולה את לכהונה *ראה התלמידים מסתכלים זה בזה אמר להם למה הדבר קשה בעיניכם *[אמרו ליה] כשם שכל התורה הלכה למשה מסיני כך פרותה מבת שלש שנים כשרה לכהונה הלכה למשה מסיני ואף רבי עקיבא לא אמרה אלא *לחדד בה את התלמידים: מתני' *) °בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו קנאה ואין נותן גט עד שיגדיל °ומטמא בנדה לטמא משכב תחתון כעליון °ופוסל ואינו מאכיל בתרומה °ופוסל את הבהמה. אם רבעה ע"פ עד אחד או ע"פ הנעלים אכל פקילה לא דמודה בקנס פטור: ונסקלת על ידו. אם יש עדים: גמ' בגט סגיא לה. בתמיה אם בת לגרשה: מאמר. קידושי יבמה: וחליצה לזיקתו. דאין קידושין גומרין ביבמה להיות כאמתו לגאת בגט בלא חליצה אבל ביאה גומרת בה כדכתי' (דברים כה) יבא עליה: ביאת בן תשע. ביבמתו: לבשיגדיל

ידו והוא פטור: גמ' ולבשיגדיל בגט סגי לה *וחתניא °עשו ביאת בן ט' צריך גט *למאמרו וחליצה לזיקתו אף ביאת בן ט' צריך גט *למאמרו וחליצה לזיקתו אמר רב הבי קאמר לבשיגדיל

*) יבמות יג: ק: כתובות לט. מדיס לט: [תוספתא פ"ב ה"ד]

*) כ"ב קט. סנהדרין מה:

אחר בת עליה. ואם אתם כהן היא אסורה לאכל לתם ישראל לא דפיתחי קטנה אינם הוא ואם תאמר אמאי דחיק לאשטוי נפקותא שבא עליה לאחר לגבי זנות לימא בפסיחים כגון שבעל תוך שלשה ומצא דם ולא לא מיתלדו הא דם נדות הוא כדאמר בסמוך וי"ל דניחא ליה לאשטוי לענין זנות דהויא כל ימיה אסורה לבעלה ותו דלענין לא הוה דם נדות לא דם בתולין לא נפקא מינה הא מידי דאפיל הוא דם בתולים הא תקון דטבל בטילת מטה ופורש: **דאי** דם נדה הוא. פירוש כך דתוך ג' דהך דלאחר ג' לכ"ע הוי דם בתולין ותימה דאמאי נקט כלל שבעל אחר ג' כיון דלא נפקא מינה מידי ופירש ר"ת מקום דנקטיה לעיל נקטיה נמי הכא ומיהו י"ל אף דם שלאחר ג' יש להסתפק בדם נדה לי אחריני איתצודי הוא דלא מיתלד כיון דבתוך ג' רחמה ודאי דם נדות אם כן דרכה לראות מחמת חימוד בעילה אם כן גם אחר ג' יש להסתפק בדם נדה ובתשובה אחת פרש"י דאיתצודי הוא דלא מיתלד דקאמר סייגו דלא מיתלד דמיתלד אבל כי איתצודי הוא לא הדרי וקאמר דנפקא מינה דבעל תוך ג' ומצא דם ואחר ג' לא מצא דאי לא איתצודי אחר בת עליה דליכא אלא ספיקא אחת דאי דם בתולין היה תוך ג' מוכרח ואם דם נדה היה הרי הוא זונה והדר קאמר שבעל ומצא דם תוך ג' ואחר ג' דאיכא לספוקי בתרוייהו בדם נדה דאי בתוך ג' דם בתולין אחר ג' דם נדה דהא לא הדרי ואי תוך ג' דם נדה הוא אחר ג' דם בתולין וקשה לפי זה דאמאי לא תאסרהן לענין זנות דמצא דם תוך ג' וטוב לא בעל עד י"ב שנים ולא מצא דם דאי מיזל ואתו האי אחר בת עליה אע"ג דספק בת עליה אחר בקטנות לו בגדלות כיון דספקא אחת היא אסורה לא לבעלה ישראל ואי אתצודי לא מיתלד שריא לבעלה ישראל דאמר דם דתוך ג' דם בתולין הוה ואפי' לי הוה דם נדות אחר בת עליה בקטנות ואגם הוה וי"ל דאין בגדלות שיהא עד י"ב שנה מלבא על אשתו: **בת** י"ג שנים ויום א'. תימה דלקמן תניא אלו דברי רבי אחמני' דקתני בת י"ב ויום אחד נדרה נדר ויש סייגים דנדרסי בת י"ב ויום אחד ואי גרסינן בת י"ד שנה בלא יום אחד אחי שייר ומתעברת וילדת קאמר ושנת י"ג אין לריך לאוסף שלש: **מה** אני לכהונה. שנבעלה לפסול. לה: קודש

נר מצוה

עז א מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הל' כה [שו"ע יו"ד סי' כ סעיף ל נהג"מ]:

עח ב מיי' שם פי"ט הל' ו סמג לאוין קפל טוש"ע יו"ד סי' ו סעי' ט:

[ר"ה יז: מסיק ג: לעיל מד:]

עט ג מיי' פ"ט מהל' יבום הל"ו ופ"ה שם הל"י סמג עשין נג טוש"ע אה"ע סימן קכו סעיף ב [ונרא לענין יבמות פ"י דף ט. הכי קאמר עד שיגדיל ויבעל ויקנן גמ']:

פ ד מיי' פ"ג מהל' ממזרים [הל"ח] והלכה יא:

פב ו מיי' פ"ד מהל' איסורי מזבח הל"ג:

פג ז מיי' שם הל"ב [ופ"ל מהל' איסורי ביאה הל' יח]:

פד ח מיי' פ"ל מהל' איסורי ביאה הל"ט:

פה ט מיי' פ"ה מהל' יבום הל"ח [והל' כמ] סמג עשין נג טוש"ע אה"ע סי' קכו סעי' ל [ופמי' כן]:

תוספי הרא"ש

אחר בת עליה ואם אשת כהן אסורה אבל אשת ישראל לא דפיתחי קטנה אתם הוא. ותימה למה הארוך כל כך לוקמה בפשטה לענין דם נדות דאי לא סיתצודי ואי דם נדות הוא. וי"ל דניחא ליה השתא לאשכוחי איסור והיתר לבעלה ואי לענין דם נדה לא נפקא מינה מידי לבעלה דאפי' אם דם בתולים הוא ל) הא תקון רבנן דבטל בטילת מצות ופורש. אלא נפקא מינה כגון שבעל בתוך ג' ומצא דם ובעל לאחר ג' ולא מצא דם כו'. אי אמרת איתצודי הוא דלא מיתצודי עד לאחר ג' האי דם נדות הוא פי' אותו דם שמצא בתוך ג' והאי דם נדות הוא דדם בתולים לא מיתצודי בתוך ג' וקשה לפירושו למה הזכיר בעילה דלאחר ג' כיון דליכא לספוקי בתוך בעילה דלאחר ג' דהאי דם בתולים הוי כיון דלא מיתצודי בתוך ג'. לכ"ע כמו שפרש"י בתשובת איתצודי הוא דלא מיתצודי דקאמר תיובתא דלא שביה דמיתצודי אבל כי מיתצודי לא הדרי והאי דקאמר האי דם נדה הוא בין תוך ג' בין אחר שלשה דבתוך ג' מספקינן דילמא לא איתצוד ודם נדה הוא והך דלאחר ג' אפיקינן דילמא בתוך ג' איתצוד והשתא דם נדה הוא. א"נ כגון שבעל בתוך ג' ולאחר ג' ולא מבלה בתחיים והשתא הויא ודא'[נדה] או מקמא או מבתרא. ותימה כיון דאפקינן דויסנין דמיתצודי הכי קאמר לעיל דאחר בא עליה והא ויסנין דמיתצודי. וי"ל כיון דלא שכיח דמיתצודי חלינן באשת כהן לאסורא. והשתא ניחא דפריך דילמא מכת שבתוך ג' תחורת לאלתר דאי מסקא כי אסרת מיזל אזלי ואתו משום דילמא תחורת לאלתר: אמר לה בת י"ג שנה ויום אחר. תימה דלקמן אמתניתין דבת י"ב שנה ויום אחר נדרית (נדר) [קידושין] תניא אלו דברי ר'. וי"ל דנרסינן הכי בת י"ב שנה ויום אחר הא' נרס הכא י"ג סתם ניחא דמתעברת ויולדת בתוך שנת י"ג: מה אני לכהונה. שנבעלה לפסול לה:

ל) עי' לקמן דף ס"ה ע"ב אלא מעתה מעל [נמנם] לא יעמוד ביאתו ל"ל ל"ל לא ביאתו ל"ל ל"ל ל"ל